

SLOVENSKI NAROD

Štev. 39.

Entered as second-class matter May 29 1910 at the Post Office at Pueblo, Colo., under the act of March 3, 1879

Pueblo, Colo., 25. septembra 1914.

Kdini slovenski list na zapadu.
Geslo: Zaprta za Zapad.

Leto VIII

Razne novice o vojni.

Ponedeljek 21. sept.

Nemčija — Vojni urad izjavlja, da je situacija na zahodu neizpremenjena, da je polno upanja, da bo nemška vojska končno zmagovita.

Francija — Bitka Aisne se nadaljuje z vso grozovitostjo. Nemški topničarji so upostojali vsemu svetu znano stolno cerkev v Rheims. Francoski predsednik je radi tega protestiral vsem nevtralnimi državam.

Anglija — Vse moči se rabijo, da se potisne nazaj nemška vojska v Franciji. V zadnjih par dnevih so se Nemci umaknili za daljšo sedem milj. Pozicija nemškega generala von Klucka je postala že tako kritična, da je moral poklicati 100.000 pomožnih čet. Zavezniki pritiskajo najbolj na to armado in jo upajo kmalu obkoluti. Težke angleške izgube se potrjujejo, kajti za vsak ped zemlje se morajo hudo bojati.

Rusija — Rуска armada je v boju na celi črti med Krakov in Prezemislu. Zavzeli so že Grodek, Sambor, Dubiečko in Jaroslav. Zadnje mesto so Avstriji upostojali prej ko so ga opustili.

Avstrija — Danknova armada se je nekoliko umaknila do boljših pozicij. Poroča se, da je stališče avstrijskih čet jako ugodno. Pohvalijo se avstrijski vojaki, ki se tako hrabro upirajo proti sovražniku z veliko nadvečino.

Romunija ima svojo armado mobilizirano. Poroča se danes da se bo kmalu spustila v boj proti Avstriji.

Črnogora — Srbska-črnogorska armada je zavzela mesto Rogatica, 30 milj oddaljeno od Sarajeva. Dotična armada je potem prodrla še 20 milj dalje ob železnici in se sedaj nahaja samo 10 milj od Sarajeva.

Torek 22. sept.

Francija — Vojni strokovnjaki so mnenja, da je bitka Aisne pri koncu. Nemška vojska se vedno hitreje umika. Vreme je sedaj nekoliko bolj ugodno.

Rusija — Del ruske armade se sedaj bori proti glavnim fortom pri Prezemislu. Ostala armada napreduje proti Krakovu. Pred napadom na prezemilske forte se je tekom dogovorjenega premirja dovolilo nebojnikovim zapustiti mesto Nemške pomožne čete so v Krakov in napredujejo vzhodno ob železnici.

Belgija — Poroča se, da je belgijski kralj ustrelil svojega šofirja. Kralj je namreč z avtomobilom vozil ob fronti ter opazoval stanje. Med tem je pa šofir ukrenil kar naravnost do nemških vrst. Ko je kralj opazil nevarnost, je šofirju ukazal, da naj ustavi, a ta je še hitreje vozil naprej k sovražniku. Kralj ga je nato ustrelil. Imel ni drugega spremljevalca. Iz listin, ki jih je imel šofir pri sebi se je dognalo, da so mu Nemci obljubili svoto \$100.000 ako jim pripelje belgijskega kralja.

Anglija — Tri angleške križarke so nemške torpedovke potopile v severnem morju. Dvanajst milijonov je bila vrednost križark. Možstvo teh je bilo 2100 in le del se je rešilo. Tudi v Angliji so vojni strokovnjaki mnenja, da je bitka Aisne pri kraju in da se bodo Nemci kmalu umaknili do belgijske in nemške meje, kjer so napravili nove vrzbe. Gen.

von Kluck je že preselil svoj stan nazaj do Mons v Belgiji.

Srbija — Poročilo iz Rima trdi, da so Črnogorci in Srbi danes zavzeli Sarajevo in da so pri tem prizadejali velike škode Avstrijem.

Nemčija — Nobenih natančnih podatkov se ne izjavlja niti o vojski na zahodu in niti o oni na vzhodu.

Avstrija — Velike pomožne čete so bile poslone v Galicijo kjer Avstriji še vedno držijo vse važne forte.

Sreda 23. sept.

Anglija — Angleška zguba v zadnji morskii katastrofi je bila 1.624 mornarjev. Ostalo možstvo so rešili. Neuradno se poroča, da so Angleži potisnili nazaj desno nemško krilo. Pričakuje se, da se bo nemška vojska kmalu umaknila. V zadnjih spopadih so Angleži in Francozi trpeli ogromne zgube, zgubili so namreč trikrat toliko kot Nemci. Pritisk zaveznikov je bil pa tako močan, da se je nemško krilo umaknilo 11 milj.

Vojni urad je mnenja, da se je že mnogo nemških čet umaknilo. Konec bitke ob reki Aisne je pričakovati v par dneh. Prihodnja velika bitka se bo baje vršila ob reki Sambre.

Belgija — Iz Antwerpā poročajo, da je pet angleških rakoplovec poletelo 100 milj daleč čez mejo v Nemčijo ter spuščalo bombe nad mestom Cologne. Belgijska armada pod osebnim nadzorstvom kralja Alberta je zopet pričela silno nadlegovati nemške pozicije.

Srbija — Srbski vojni urad izjavlja, da so bili Avstriji zopet hudo poraženi v bitki med Lostnico in Ljubovja.

Črnogora — Vojni urad potrjuje poročilo, da je bilo Sarajevo, glavno mesto Bosne zavzeto od združene armade Srbov in Črnogorcev.

Nemčija — Izjavlja se, da je stanje bitke Aisne neizpremenjeno. Bojevanje se nadaljuje v Prusiji so bili Rusi hudo poraženi. Iz Berlina poročajo, da je bila ruska zguba 150.000 mrtvih in 90.000 vjetih. Rusi so baje opustili obleganje trdnjave Koenisburga.

Avstrija — Vojni urad odločno zanika, da bi bili Srbi zavzeli Sarajevo, ali pa da bi bilo mesto celo v kakšni nevarnosti. Tudi se zanika zadnje poročilo o srbski zmagi pri Lostnici. Uradno se tudi izjavlja, da nobena beda ne vlada v Avstriji in da so povsod navdušeni za vojsko. Trdi se, da so med vojaki našli slučaje kolere, toda situacija ni tako nevarna kot poročajo iz Rusije.

Rusija — Iz Petrograda se poroča, da so Rusi zavzeli važno trdnjavo Jaroslav po hudem boju z bajoneti in da jo Avstriji niso kar tako opustili. Avstriji so pred begom uničili tamkajšnje velike zaloge vojnega materijala. Rusi ne nameravajo zavzeti Prezemisla, temveč bodo pustili tam malo število čet, kot za stražo. Glavna vojska prodira proti Krakovu. Nadalje se potrjuje, da se ruske čete umikajo iz Prusije. Trdi se tudi, da se mnogo avstrijskih Slovanov pridružuje Rusom.

Četrtek 24. sept.

Poročila, ki prihajajo iz raznih virov so si tako nasprotujoča, da ni vredno, da bi se človek bavil z njimi. Kar ena vlada uradno izjavlja, pa nasprotujoča vlada isto takoj pobije. Posebno v zadnjih poročilih

Pueblske novice

—Dne 18. t. m. se je Rudolf, šestletni sinček trgovca Andro Petrosa igral na dvorišču s konjem, ki je bil običajno jako pohleven. Na omenjeni dan je pa otrok bil pri konju kot že večkrat poprej. Konj se je baje splašil in s konjkom prizadejal otroku smrti in udarec. Pogreb se je vršil preteklo nedeljo ob mnogo brojni udeležbi. Pri zakonskih Petros je tudi bolna mala hčerka, kateri se pa zdravje počasi vrača.

—Čitatelje, ki dobivajo pisma iz domovine prosimo, da jih nam izročijo za priobčitev. Vse tajne stvari lahko izpustimo.

—Poroča se nam, da se gotovi rojaki nameravajo podati na delo v južne rove. Tem naj bo povedano, da štrajk še ni končan in mogoče še ne bo za nekaj tednov. Do tedaj ni treba hoditi tja. Kdor dosih mal ni bil „skeb“, naj tudi sedaj ne bo, ko je stvar skoro pri kraju. Sicer je itak nemestno hoditi, ker ne bo stalnega dela. Predsednikov predlog zahteva, da morajo družbe sprejeti v službo vse štrajkarje. In ako to storijo, kar bodo morali, tedaj jim ne bo preostajalo drugega, kot izpustiti iz službe svoje dosedanje delavce.

—Društvo „Mladi Slovenci“ namerava prirediti veselico na Zahvalni dan, dne 26. nov.

—Richard Dučić, ki se je tu več tednov uspešno zdravil, se je podal v New Mexico.

—Priatelji dramatike govorijo o zopetni prireditvi kakšne lepe narodne igre.

—Zadnjo soboto zvečer se je vršila prva veselica samo stojnega dr. „Sloga“. Udeležba je bila sicer majhna, toda zabava je bila izvrstna in nenačuden lep red je vladal.

—Sedaj imamo zopet nek nov pojem o čartar vladi namreč od kar so nam Slovincem prepovedali obdržavati plesne veselice ob nedeljah. Bogvedi kakšna klopota bo bodoča.

—Po dolgem obisku na vzhodu se je vrnila ga. M. Buh.

—Pisma dokaj redno prihajajo iz stare domovine. V vseh je opaziti, da so tam zavlada zelo bedne in žalostne razmere. Poročajo tudi, da oblast (nek dopisnik piše kleikalci) strogo opazuje Slovence in jih zapira za vsako malenkost. Gotov človek je zaprt, ker je izpregovoril: „Ubogi Srbi“. V domovini torej hočejo zatreti ljubezen in usmiljenje ter gojiti sovraštvo. Uboga domovina!

—Minulo nedeljo se je pri sorodnikih v Leadvillu mudil tukajšnji gostilničar Fr. Grebenc. Poroča nam, da se tam v bolnici nahaja sestra njegove žene, namreč ga. Johana Lunka. Njeno stanje je zelo

nima sploh nobena vlada no benega spoštovanja do resnice. Položaj v Evropi je baje po vsod pri starem. Nemci so oddaljeni najmanj 75 milj od Pariza. Rusi so se morali umakniti v Prusiji, to sami priznavajo, toda trpeli pa niso toliko izgub, kot jih jim pripišejo v Berlinu. Rusi imajo ogromno armado v Galiciji, toda avstrijski poslanik je z današnjim dnem izjavil, da ni bilo nobenega resnega bojevanja tam že več dni. Iz Cettinje danes poročajo, da šele sedaj bombardirajo Sarajevo.

resno. V Leadville se je podala in tam ostala gđ. Rosie Pujelj, sestra ge. Grebenc.

—Vsaj oni zaostali naročniki, ki so v položaju obnoviti, naj storijo to ob prvi mogoči priliki.

—Te dni smo imeli dokaj hladno vreme. V četrtek zjutraj je toplotomer kazal 38 stopinj. Slana se je pojavila v mnogih krajih.

—Tukaj hočejo osnovati novo društvo ter jo imenovati „avstrijsko“. Ne vemo iz kakšnega namena se ustanovlja, radi tega tudi nimamo nasvetov. Priporočamo pa dotičnim ustanoviteljem, naj se pri tem delu zavedajo svoje narodnosti in naj ne pozabijo, da so še vedno Slovenci kljub temu, da so enkrat bili avstrijski državljani in kljub temu da so (vsaj nekateri) sedaj ameriški državljani. Ako so kateri rojaki ponosni na to, da so bili enkrat pri vojaki, naj ne delajo škandala narodu in naj se vsaj dostojno imenujejo, namreč „SLOVENSKI veterani“. S tem sicer ne odpravimo ustanovitve kakšnega veteranskega društva, ker čas napredka zahteva, da se bojujemo proti militarizmu. S tem, da vzbujamo služajne prijazne spomine na njega, ga pač le povspesujemo. Morja solza in britkost ter krvi se sedaj prelija na onstran oceana. Brezmejno morajo trpeti naši dragi v zatirani domovini, in to boli nas vse. Tega pa bi ne bilo, ako bi ne bilo krutega in nepotrebnega militarizma. In dokler ne odpravimo tega sistema, tedaj se bodo vedno ponavljali dose danji krvavi prizori. Slovenci ne bodimo staroveški in nazadnjaški.

—Vojaki zaveznih armad trpijo mnogo radi slabe oprave. Nemci so veliko bolje opremljeni za sedaj trajajoče slabo vreme.

Turški poslanik namerava zapustiti Ameriko po preteku dveh tednov. Nekaj dni nazaj se je ameriška vlada menila o tem, da bi poslala bojne ladije v turške luke, da dajo varstvo kristjanom, ki so tam v nevarnosti pred masakriranjem. Turški poslanik je v neki izjavi trdil, da bi tak korak znal povzročiti resno situacijo. Kazal je, da se sliči dogodki pripetijo tudi v drugih državah in nobena inozemska vlada se ne vmešuje. Radi izjave pa tajnik Bryan svaril poslanika, naj ne govori tako. Poslanik je bil s tem baje razžaljen in je takoj prosil za neomejen dopust. Govori se sedaj, da mogoče še vojna nastane radi tega. Toda dvomiti je, da bi se Amerika šla pretepiti onstran oceana.

Več denarnih zavodov širom Amerike povzroča denarno krizo s tem, da noče izposojati denarja izven proti veliki mi obrestmi. Izključujejo se na to, da nimajo denarja. Ameriški finančni tajnik McAdoo pravi, da temu ni res, da ima jo nekatere banke po trikrat več v rezerv nego običajno. Zagrozil je torej takim bankam, da jim bode odvzel vladne vloge. In ako najde kakšno banko, ki ne bo hotela dati kakšnega posojila proti primerni obrestmi, tedaj bode pa on sam poiskal kako drugo banko, ki bo tako storila.

V severno-vzhodnih ameriških državah imajo en milijon bal bombaža, katerega ne morejo prodati. Evropski trg je zaprt radi vojne. Lastniki plantaž so zelo prizadeti in skušajo prodati bombaž posameznim Amerikancem, namreč po \$50 za vsako balo. Da pa pri tem Amerikanci ne zgubijo denarja, se je pa pričela agitacija proti reji bombaža leta 1915. Ako ne bo tega pri delka prihodnje leto, tedaj se bo sedanja zaloga končno lahko prodala. V raznih državah celo nameravajo sklicati seje državnih zbornic, ki naj bi sprejele postavbo proti reji bombaža leta 1915.

Peso-rejci so bili že v velikem strahu, so se namreč bali da ne bodo mogli dobiti semen iz Evrope za prihodnjo seje. Seme od sladkorne pese sploh ne pridelujejo v tej državi in ga navadno kupujejo na nemškem. Kako ga dobiti od tam s daj ko vlada vojna, je bilo veliko vprašanje za ameriške peso-rejce. Zatekli so se k ameriški vladi in ta je priskočila na pomoč ter bo v kratkem času dobila pošiljatev semen v vrednosti en milijon dolarjev. Ista prihaja iz Nemškega potom holandske dežele.

—Poštni promet z Avstrijo je indirektno odprt. Za pisma zadostuje običajni naslov, ni treba navedati imena parnika.

PO SVETU

Avstro-ogrski poslanik je v turek prejel sledeče poročilo od grofa Berchtolda: „Avstrijske čete so koncentrirane v novih pozicijah in že več dni za-tonj pričakujejo resnega napada od strani Rusov. To je toraj najboljši dokaz, da Rusi niso zadobili onih zmag o katerih so pošiljali poročila med svet. Ravno tako neresnična poročila so ona o lakoti in potrtju prebivalcev monarhije. Prebivalstvo in armada ima polno upanja za zmago. V zadnjih dnevih so Avstriji imeli več uspešnih spopadov z Srbi. 42 regiment, ki obstojijo največ iz Hrvatov, je izkazal izvanredno hrabrost“.

Vojaki zaveznih armad trpijo mnogo radi slabe oprave. Nemci so veliko bolje opremljeni za sedaj trajajoče slabo vreme.

Turški poslanik namerava zapustiti Ameriko po preteku dveh tednov. Nekaj dni nazaj se je ameriška vlada menila o tem, da bi poslala bojne ladije v turške luke, da dajo varstvo kristjanom, ki so tam v nevarnosti pred masakriranjem. Turški poslanik je v neki izjavi trdil, da bi tak korak znal povzročiti resno situacijo. Kazal je, da se sliči dogodki pripetijo tudi v drugih državah in nobena inozemska vlada se ne vmešuje. Radi izjave pa tajnik Bryan svaril poslanika, naj ne govori tako. Poslanik je bil s tem baje razžaljen in je takoj prosil za neomejen dopust. Govori se sedaj, da mogoče še vojna nastane radi tega. Toda dvomiti je, da bi se Amerika šla pretepiti onstran oceana.

Več denarnih zavodov širom Amerike povzroča denarno krizo s tem, da noče izposojati denarja izven proti veliki mi obrestmi. Izključujejo se na to, da nimajo denarja. Ameriški finančni tajnik McAdoo pravi, da temu ni res, da ima jo nekatere banke po trikrat več v rezerv nego običajno. Zagrozil je torej takim bankam, da jim bode odvzel vladne vloge. In ako najde kakšno banko, ki ne bo hotela dati kakšnega posojila proti primerni obrestmi, tedaj bode pa on sam poiskal kako drugo banko, ki bo tako storila.

V severno-vzhodnih ameriških državah imajo en milijon bal bombaža, katerega ne morejo prodati. Evropski trg je zaprt radi vojne. Lastniki plantaž so zelo prizadeti in skušajo prodati bombaž posameznim Amerikancem, namreč po \$50 za vsako balo. Da pa pri tem Amerikanci ne zgubijo denarja, se je pa pričela agitacija proti reji bombaža leta 1915. Ako ne bo tega pri delka prihodnje leto, tedaj se bo sedanja zaloga končno lahko prodala. V raznih državah celo nameravajo sklicati seje državnih zbornic, ki naj bi sprejele postavbo proti reji bombaža leta 1915.

Peso-rejci so bili že v velikem strahu, so se namreč bali da ne bodo mogli dobiti semen iz Evrope za prihodnjo seje. Seme od sladkorne pese sploh ne pridelujejo v tej državi in ga navadno kupujejo na nemškem. Kako ga dobiti od tam s daj ko vlada vojna, je bilo veliko vprašanje za ameriške peso-rejce. Zatekli so se k ameriški vladi in ta je priskočila na pomoč ter bo v kratkem času dobila pošiljatev semen v vrednosti en milijon dolarjev. Ista prihaja iz Nemškega potom holandske dežele.

Wilson noče spreminiti svoje predloge.

WASHINGTON, 23. sept. — J. F. Welborn, predsednik C. F. & I. družbe, ki la-tuje mnogo promogovnikov v Coloradi je bil danes v konferenci s predsednikom Wilsonom in mu povedal, da njegova družba ne more sprejeti nekaj točk v Wilsonovi predlogi za končanje industrijne vojne v Coloradu. Mr. Welborn je stavil nov načrt za mir, katerega pa Mr. Wilson ni hotel sprejeti. V beli hiši se je po tem sestanku govorilo, da bode predsednik obstal pri svojem prvem načrtu in ker so ga štrajkarji sprejeli brez vsake spremembe, ga bodo morali sprejeti tudi operatorji. Predsednik je Mr. Welbornu povedal, da je dolžnost operatorjev sprejeti njegovo predlogo, sicer bodo morali trpeti posledice. Ravno kakšne imajo biti te posledice, je še nejasno, toda gotovo je, da Wilson ne bo zavedno obdržal federalne vojske v Coloradi.

Mr. Welborn je obljubil da se bo povrnil v Colorado ter ostalim operatorjem pojasnil predsednikovo stališče, na kar mu bodo dali končni odgovor.

Mr. Welborn je v Washingtonu zastopal le C. F. & I. družbo. Ostali operatorji so pa na Wilsonov predlog odgovorili pismeno, ter prosili, da bi se izpustilo onih točk, ki ne ugaajajo operatorjem radi tega ker dajejo delavcem preveč pravic. Največ se pritožujejo proti točki, ki zahteva da morajo družbe sprejeti nazaj v službo vse štrajkarje, ki niso bili slučajno obdolženi in spoznani krivi zločinov. Predsednik ne bode dovolil nobenega sklepa štrajka, ako se tako ne zgodi. Operatorji so pa v tej zadevi jako nervozni, kajti v prvi vrsti se bojijo imeti na rokah preveč unijskih delavcev, ki so običajno že več letni premogariji in so v položaju vedeti kedar se pravilno dela in kedar da ne. In ti bi imeli priliko opazovati kompanijske nerednosti ter bi operatorjem vedno delali sitnosti v slučaju, da bi baroni krčili državne postave. Operatorji so vedno imeli upanje, da bodo popolnoma potlačili v prah organizacijo premogarskih delavcev. Sprejeli bi nazaj nekaj najboljših in ne dosti izobraženih štrajkarjev, kateri bi ne povspesovali unijo. Sprejeti pa ne želijo one, ki bi isto širili. In sedaj, ko jim predsednik odločno veli, da morajo sprejeti vse unijske delavce so pa operatorji jako potrti in ne vedo, ali bi se uprli predsedniku, ali bi sprejeli ta težak križ. Zdi se, da je operatorjem sedaj še žal, ker niso sprejeli pogoje štrajkarjev. Z unijskimi voditelji bi se še dalo kaj dogovoriti, a s predsednikom je pa drugače. Ta jim je baje zagrozil, da jim bo zaprl premogovnike, in če bo ljudstvu pomanjkovalo premoga, tedaj bode pa vlada sama obratovala s premogovniki. In točka jim dela še drugo skrb, ker ne vedo kako naj bi potlačili zveste „skebe“, katere bodo morali izpustiti iz službe, da napravijo prostor štrajkarjem. Pritožujejo se tudi proti točki, ki določa „pritoževalni komitej“ v vsaki kempi, ki rešuje pritožbe delavcev proti družbi. Pod točko ima celo predsednik Zdr. držav odločilno besedo, kadar delavci pridejo v nesoglasje z družbami. Operatorji bi seveda najrajši obdržali njihov stari sistem pod katerim so vsakega delavca zapodili iz kempe, ako ni bil zadovoljen z ravnanjem v rovil in se je slučajno pritoževal.

„Prokleta...!“

Roman, spisal Emile Richebourg
— Poslovenil Janko Leban —

Nekaj minut so bile vloge zamenjane. Služabnik je bil prevzel avtoriteto gospodarjevo. On je zaukazoval in izražal želje; a krivec je zaman poskušal si zopet pridobiti oblast in moč svoje volje. Bil je premagan, ukročen, in nehotič se je uklonil tej novi sili, ki ga je bila tako srčno ujela.

Mellier zastoče. Kmalu ugasne ogenj njegovim očem, sklone glavo ter se spusti na stol.

Rouvenat odstrani oba samokresa. Potem reče z glasom, ki mu je zopet postal mil in ljubezniv: „Mora biti blizu polnoči, morava gledati na to, da se odpočijeva. Lahko noč, Jacques, da se vidiva jutri. Kadar vstaneš, bode trava na tvojih travnikih že pokošena.“

In Pirre Rouvenat zapusti sobo svojega gospodarja.

Dva dni pozneje je bila ravno nedelja, ko si obleče Rouvenat po zajutru praznično vlakne dobro napolnjeno mošnjo denarja v žep, vzame palico ter ubere pot pod noge proti Civryu. Hotel je obiskati ženo Jean Renaudovo.

V treh dneh se je bila Genevieve strašno izpremenila. Bila je senca same sebe, uboga žena.

Ko jo ugleda tako blede, suho, z vdrtimi očmi, začuti Rouvenat rezko bolelost v svojem srcu.

„Dober dan, Genevieve,“ pravi. „Nalašč sem prišel v Civry, da bi vas videl.“

Ona udari v jok.

„Nu, le pogum!“ nadaljuje. „Vi imate prijatelje, Genevieve, ki vas ne zapuste.“ — „Vaša navzočnost, gospod Pierre, mi dokazuje, da imam vsaj še enega prijatelja.“ —

„Vi pozabite gospoda Melliera, Genevieve.“ — „Ah ne, pozabim ga ne, saj je bil zmerom tako dober za me, za našo... kajti tudi on, nesrečnik, se je imel zahvaliti dobremu gospodu Mellieru za vse. Ah Bog, vse mu je bilo naklonjeno, ubogo in bogato. In vendar ga to ni odvrnilo... O gospod Pierre Rouvenat, za me je vse, vse proči!“ — „To so zle misli, Genevieve.“ —

„Mogoče; pa meni je srce kakor počeno, gospod Pierre. V tem trenutku bi v istini ne živela več, da ni malega bitja, ki se giblje pod mojim srcem in ki mi velevala, da naj dalje trpim. In vendar gospod Pierre, časih se sama sebe vprašam, ali je vredno, da ga postavim na svet: saj mu bode življenje žalostno darilo... Otrok zločinčev, morilec!“ — „Genevieve, vi ste preostri proti Jeanu Renaudu.“ — „Preostri! Za Boga, gospod Pierre, bili se nahajal sedaj v zaporu v Vesoulu, da ni kriv? Jean Renaud je nesrečnik. Ubil je moža na deželni cesti in z istim strelom zadel tudi srce svoje žene!“ — „Če bi pa vendar bil po krivem zatožen, Genevieve?“

„O, vi ga pa zagovarjate, vi ste dobri, hvala vam. Pa jaz vem, kaj se je godilo v Fremicourtu pred sodnikom. Jeana Renauda ni bilo vsi tisto noč doma, in ko so ga vprašali, kje je bil, kaj je delal, ni si upal odgovoriti. In tudi tukaj pred mano, ko sta žandarja našla izstreljeno puško, mislite li, da je imel le besedico, da bi se zagovarjal? Ne, nič, prav nič ni rekel, strah ga je bil prešinjal. O, on je izgubljen, povsem izgubljen! Pa ropal ni, ne, ropal ni, na to bi prisegla. Saj bi sicer denarja, zlata, dragotin moral prinesiti do-

mov in bi te stvari tu skril; ne-li?“

„Nedvojbeno.“

„Nu, tedaj včeraj je bila policija tukaj, povsod je iskala: v omari, v skrinjah, v skednju, celo v slamnaku posteljnem, in vendar ni našla ničesar.“

„Brdki Jean Renaud!“ mi slil si je Rouvenat. „Ti si sežgal pisma.“

Mlada žena zopet priče jokati, zakrivajoči obraz z predpasnikom.

„Genevieve,“ izpregovori zopet Rouvenat, „na Seuillou pomilujemo vas srčno vsi zaradi nesreče, ki vas je zadela, in gospod Mellier noče, da bi trpeli pomanjkanje. Tu vzemite to mošnjo, sto in petdeset frankov je v njej!“

Branila se je vzeti denar.

„Jaz pa hočem, da vzamete denar!“ reče Rouvenat odločno. „Jaz tako hočem. Sicer pridem še večkrat, da vas obiščem, Genevieve; zakaj ponavljam vam: gospod Mellier noče, da bi živeli v bedi. Pozneje bode skrbel tudi za odgojo vašega otroka.“

17.

Pravda Jeana Renauda, se je kmalu končala. V osmih dneh je bilo vse pri kraju. Zatoženec je bil krivim spoznan zaradi zlodejstva premišljenega umora z roparskim namenom; sojen bi imel biti od bližnjih porotnikov.

Jean Renaud se je vedel zmerom enako: ostal je pri sistemu, da hoče molčati na vsako vprašanje, na katero, kakor je dejal, „ne more odgovoriti“. Mali odgovori, ki jih je dajal, so bili zmerom enokroglasti. Človek bi mislil da se jih je naučil na pamet.

O identiteti žrtvini niso mogli odločiti ničesar; umorjenec je bil in ostal neznaneč. Pokop mu je preskrbela občina fremicourtska. Mnogo občin stva se je udeležilo ceremonij. Mrtveca so pokopali v kotu vaškega pokopališča.

Nekaj dni pozneje so mu položili na grob velik neobdelan kamen s sledečim napisom:

Umorjenec.

24. junija 1850.

Po končani preiskavi so zahtevali od Jeana Renauda, da naj si poišče zagovornika.

„Zagovornika?“ odgovoril je. „Čemu li? Ne potrebujem nobenega.“

Hoteli so mu dokazati, kako zelo potreben mu je tak. Pač nič ni moglo pregnati nje gove svojeglavnosti. Primorani so bili postaviti mu za zagovornika sodnijskega uradnika. Bil je to mlad mož iz ene najboljših rodbin tega kraja, omlan, inteligenten, poln mladostnega ognja in poln ljubezni do svojega stanu, a pri tem tudi poln globokega čuvstva.

Afera, ki jo je imel zagovarjati, je bila po skrivnosti, obkrožujoči žrtvo in po nedoum nem molčanju zatoženčevem, nenavadna. Mladi advokat je umel, da se mu tu ponuja prilika, da se izkaže.

Ko se napoti k Jeanu Renaudu, ga sprejme le ta jako hladno.

„Dragi mi gospod,“ reče ujetnik, „zaman se hočete truditi. Ne morem vam druzgga povedati, nego to, kar že veste in kar sem povedal tudi gospodu instruktorskemu sodniku. Ker vam ne bode mogoče gospodom porotnikom dokazati, da sem nedolžen, obsojan bode Jean Renaud navzlic vsemu vašemu talentu in kljub vsej dobri vaši volji“

Mladi advokat mu je hotel staviti nekaj vprašanj. A ujetnik živo zavrne: „Da sem hotel odgovorjati, mislite, bi li bil čakal do danes? Jaz nisem ničesar zakrivil, kar sem lahko povedal; če sem molčal, godilo se je to, ker se mi zdi, da nimam pravice govoriti. In če tisočkrat trdim: „Jaz sem nedolžen!“ in če tisočkrat opetujete: „On je nedolžen!“ — ne bodo verjeli ni meni, ni vam. Ker ne morem dokazati svoje nedolžnosti, moram ostati kriv.“

Zaseuknil je besedo ter ginjaivo govoril o svoji ženi ter o malem bitju, ki ima kmalu priti na svet.

Mladi advokat ga zapusti ves poparjen. Notranji glas mu je pravil, da mora biti ta mož nedolžen.

Potrudil se je za stvar ter jo študiral potrpljivo in resno v vseh njenih podrobnostih; marljivo je sestavljal zagovor v interesu svojega klijenta. Seveda se ni nadejal, da reši zatoženca; pa s svojim govorom lahko dokaže svoj talent. Znal se je kazati govornika v vsem blešku in lesku, v vseh niansah se je odlikoval, znal je buditi bolest, solze, navdušenje.

Naposled pride odločilni dan. Bil je to za mladega advokata pravo zmagovalstvo. S svojim govorom je občinstvo zaporedoma elektriziral in vabil mu solze v oči; posebno je mnogobrojno zbrano žensstvo nad eno uro kar presunjal s svojim govorom.

Kar se Jeana Renauda tiče, je bil obsojen k doživetnemu prisilnemu delu.

Ko sliši strašno obsodbo, sklene roki ter pogleda proti nebesom. V tem položaju mu na uho udarijo besede predsednikov: „Imate dni časa, da vložite apelacijo.“ Na to pogleda zopet proti sodišču ter z žalostnim smehljanjem pravi: „Čemu?“

Žandarja, ki sta bila za njim vstaneta; eden njiju odpre mala vrata za zatoženca, a drugi rahlo položi roko na ramo obsojencu.

Jean Renaud ume, da je vse končano; pa predno se oddalji, si hoče še enkrat to veselje privoščiti, da pogleda poštenim ljudem v obraz. Počasi preletava njegovo oko po uradnikih in zbranih poslušalcih. Vidi, kako si mnoga ženska briše objokane oči. Kar pa opazi razločenje od vsega družega, in kar ga nemalo strese, je to, da ugleda Pierra Rouvenata v sobinem kotu na steni slonečega, bledega in milo jokajočega!

Pozdravi ga, prikimavši mu in Rouvenat, videč, da ga je obsojenec opazil, stegne proti njemu roki.

Jean Renaud odide med obema žandarjema.

Četrte ure pozneje zapre jetničar celična težka vrata za njim.

Renaud je bil morda na molitve, ki ga je otroka učila mati, davno pozabil. Zdaj pa pada na kolena, spomni se svoje žene, ki o njej ni nič bil slišal in domišlji se vsega, kar je ljubil, povzdigne duha k Bogu ter prične moliti...

Še je bil na kolenih, ko se zaslišijo za koridoru koraki. Skoro istočasno zaškriplje veliki ključ v ključavnici celičnih vrat. Hitro skoči na noge. Vrata se odpro in in tedaj zavpije iznenaden in vesel, ko ugleda Pierra Rouvenanta vsotopajočega.

Objame ga ter poljubi na obe lici.

Vrata celična se zopet zapro in zapiralec se odstrani.

„Vi tedaj pribijate k meni,“ pravi Jean Renaud globoko ginjen. „O, to me jako osrečuje, gospod Pierre, in vendar ste ravnokar slišali, da se... da sem zdaj kaznjeneč.“ — „Da, pa le, ker si sam tako hotel?“ — „Kako! kaj hočete s tem reči?“ — „Jean

Renaud, misliš li, da nič ne vem, da si nedolžen?“ — „Boli tiho, tiho!... Ča bi vas kdo slišal!“ — „Dragi moj Jean Renaud, naj o tebi mislijo in pravijo, karkoli hočejo; jaz pa, jaz te občudujem, ker ti si velik in plemenit človek; jaz“

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Bolje kot zdravniki.

To pravi kar gosp. John Drahota v nastopnem pismu: „Moja žena je bolehal ves čas vendar odkar je začela rabiti Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, se počuti dobro ter je zdrava. Za njo je Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino več vredno, kot zdravniki. Vam udani John Drahota, Sarena, Wis.“ Zahvaljujemo se za to pismo, kateremu pristavljamo, da je ta izdelek povse čist ter ima najboljše učinke v mogih boleznih ki se zamorejo ozdraviti brez zdravniške pomoči. Pri nenačnem nerazpoloženju, zgubi teka, slabostih po jedi, bljuvalnih napadih, je zelo priporočljivo. V lekarnah. Jos Triner, izdelovalec, 1333-39 S Ashland Ave., Chicago, Ill. Pri vseh bolečinah v mišicah in sklepah, rabite Trinerjev liniment. Cena 50c, po pošti 60c. — Adv.

Zavarujte Vaše

zdravje kakor tudi Vaše imetje. Ne vemo časa ko nas bo zadela nesreča, zato je umestno, da smo vedno zavarovani z raznovrstnimi zavarovalnicami, kot za poškodbe, bolezni in življenje ob enem pa tudi proti ognju. Podpisani zastopam različne in najboljše zavarovalniške družbe. Nadaljna pojasnila vsakemu uljudno dam.

Matt Jerman

Phone Red 4782

321 Palm Street, Pueblo, Colo.

Pohištvo

po zelo nizki ceni

Raznovrstno pohištvo, kot postelje modroci, stoli, omare, šivalni stroji, peči, shrambe, štedilniki, mize, itd. se dobijo najceneje pri

SAM NELSON

TELEPHON UNIN 1660

203 SO. UNION AVE. PUEBLO, COLO.

McGovern Coal Co.

prodajalci premoga

TELEPHONE MAIN 881

Corner C and Plum Street

PIJTE

PIVO!

STANKO & SAJBEL

Slovanska Trgovina z grocerijo in svežim mesom.

Pri nas se vedno dobe fine kranjske klobase, suha rebra in drugo prekajeno meso.

Imamo obširno zalogo specijalskega blaga (grocerije). Domače pecivo je naša posebnost.

Zastopamo Slovincem dobro znano manufakturno družbo W. F. SEVERA CO. in imamo polno zalogo SEVEROVH ZDRAVIL.

V naših prostorih se nahaja poštni urad, kjer se dobijo poštne znamke in Postal Money Orders.

Postrežba je točna. Slovincem se na to pletje priporočamo.

PHONE MAIN 137

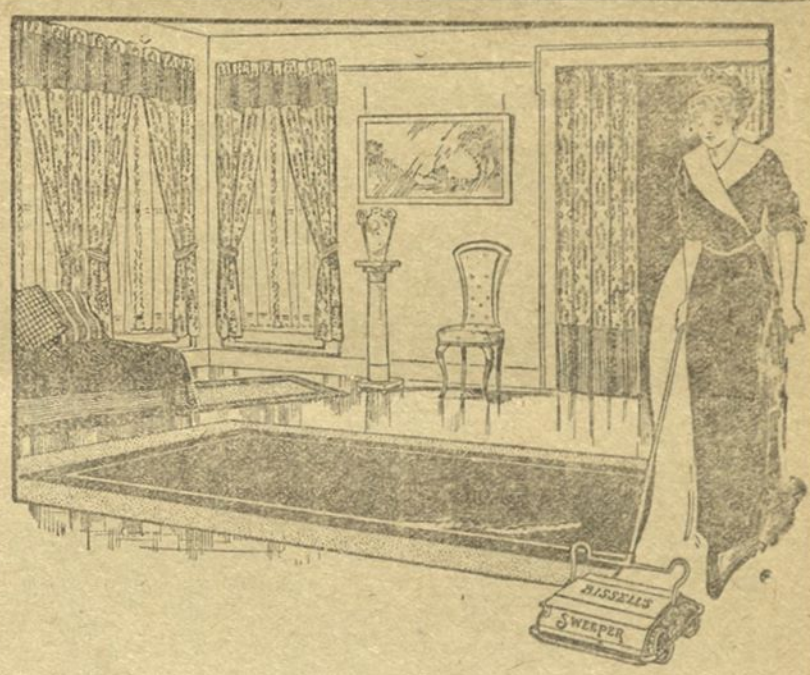
314 PARK ST., — PUEBLO, COLO.

Vsakovrstne pijače prodajamo na drobno in na debelo

Slovenski delavci — unijaši — razvažajo naše blago.

The Chicago LIQUOR HOUSE

H. LEVIN & SON lastnika

Oglejte si našo novo zalogo jesenskega pohištva, peči, preprog, itd. Prodajamo po najnižjih mogočih cenah proti lahkem izplačevanju. Vedno več Slovencev kupuje od nas.

C.S. KEENE

313-15 N. Union Ave.

FURNITURE, CARPETS, STOVES Pueblo, Col.

„SIMOLINA“ in „BANNER“ MOKI sta slični starokranjski moki. Vprašajte vašega grocerista po imovanih mokah.

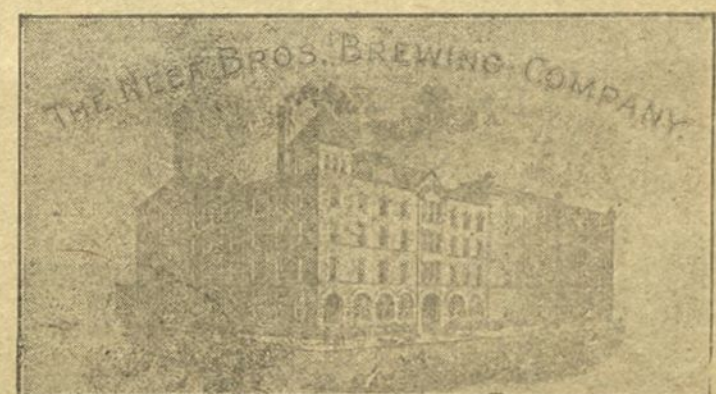
The Austrian Mercantile

Se priporoča cenjenim rojakom v obilen obisk kateri hočejo kupiti vedno sveže in posušeno meso, kakor tudi vsakovrstno GROCERJSKO BLAGO. Posebnost so suhe domače kranjske klobase. Postrežba solidna. Cene niske.

JOHN GORSICH

1208 SO. SANTA FE AVE.

PHONE MAIN 359

NOVAK & GREBENC

Pueblo, Col. Zastopnika za južno Colorado

Izvrstna pijača!

Walter's GOLD LABEL BEER

„It's in the Brewing“

THE WALTER BREWING CO. PUEBLO, COLO.

„Prokleta...!“

Nadaljevanje iz 3. strani.

bi padel pred tabo na kolena, kakor to storim pred ljubim Bogom! — „Potem takem ste tedaj uganili, zakaj nisem hotel odgovorjati? — „Poznal sem tvoje veliko srce, Jean Renaud; vedel sem, kako se hočeš žrtvovati! — „In gospod Mellier, ali ve? — „Da. — „Ah, to mi ni ljubilo! — pravi Jean Renaud žalostno. — „Moral sem mu povedati resnico. — „Zakaj? — „Da bo vedel, kaj ti je dolžan. — „Tega ni bilo treba. — „Ko je izvedel, da si se dal zatočiti in da se braniš zagovarjati, da ne bi izdal skrivnostne noči 24. junija, katero skrivnost poznal edino ti, se je hotel sam izročiti sodišču. — „Ja? — „In jaz sem se temu ustavljal. — „Ah! To je bilo prav od vas, gospod Pierre! — „Dejal sem si: pustiti moramo Jeanu Renaudu njegovo voljo. — „No, to se ve,“ reče ujetnik, „jaz sem se dal zatočiti, obsoditi, jaz sam sem tako hotel. Zagovarjate se, dokazate da sem nedolžen, kako lahko bi mi to bilo! Naj bi bil gospodu instruktorskemu sodniku le resnico povedal. Toda jaz sem bil prisegel ubogemu umirajočemu mladeniču. In potem tudi nisem hotel, da policija iztakne pravega krivca; ne, tega nisem hotel! Ah jaz sem k temu potreboval res velikega poguma, železne volje. Ti sodniki so tako strašni, mrtveca bi pripravili k govoru!... A dobro sem premislil, kaj dolgujem svoemu dobrotniku gospodu Mellieru ter spomnil sem se tudi rane v svojem srcu, ki še krvavi: Genevieve je dvomila nad mano; moja žena me ima za krivega! O Bog, ko sta prišla žandarja prijet me, da jima je Genevieve zapvila: „Moj mož je nedolžen, prisezam vama, da Jean Renaud ni morilec!“, potem ne vem, če bi bil imel še pogum, ravnati tako, kakor sem ravnal! Akoprav se imam zahvaliti gospodu Mellieru za življenje in mi je dobrotnik, ne dal bi se vendar potem zatočiti in obsoditi, potem ne bi mogel močati!... Pa Genevieve sama me je obdolžila! Kaj mi je potem bilo na drugem? Naj me imajo za roparja, za morilca, za hudobnika! Ujetnik sem tudi že postal. Kaj mi je mar, ko me moja žena ima za zmožnega zlobnih činov? Ona zna pisati. In mislite li, da sem le vrstico dobil od nje? Ona me je že pozabila! — „Vse motite, Jean Renaud; Genevieve misli zmerom na vas ter joka neprenehoma.“

Oči se ujetniku zasvetijo in na obrazu se mu pokaže izraz neskončne miline. „Vse je videti? — „Povprašaj tressoč m glasom. — „Kako se li kaj ima? — „Ona trpi, brezupna je...“ — „Uboga Genevieve! Da je sama, izvestno bi laže prenašala; pa kmalu bode otroček tu, in potem... kaj-li hoče začeti potem!“

„To naj te pa nič neskrbi odgovori Rouvenat. Tvoja žena in tvoj otrok ne bosta trpela pomanjkanja. Zato sem jaz tukaj!“

Ujetnik prime roko Rouvenatove ter jih krčevito stisne med svojimi.

„Ah! reče, „vi ne veste, kako dobro mi denejo vaše besede. Zdi se mi skoro, kakor da nisem več pomilovanja vreden. In, če pomislim, da sem oče, da bom imel otroka!... Teško je vendar to prenašati, gospod Pierre. Uboga stvarica! Nikdar je ne bom videl, pa kako bom vedno mislil nanjo, in kako jo bom, ne da bi slu-

tila, ljubil! Ko doraste in bo razumela stvar, potem stvari vendar pokaže: „Jean Renaud, tvoj oče, je v bogno-u (v zaporu). Kako jo bode to bolelo! — Pa neli res, gospod Pierre, potem pojdite k mojemu otroku in mu poročete, in poveste mu resnico!“

„Jean Renaud, ko hitro doraste tvoj otrok in bode mogel varovati skrivnost, hočem to storiti — prisam ti!“

„Takrat bom pač težko še živel; pa vsaj ne bom moj otrok proklinjal spomina svojega očeta! — Pa zdaj še eno, gospod Pierre; kako se kaj ima gospodična Lucila po vsem tem, kar se je prigodilo?“

Rouvenat, ves v zadregi, povesi oči. — „Predno me odvedo na moje pokorišče bi rad videl gospodično Lucilo, ker imam jej nekaj povedati“ nadaljuje Jean Renaud.

„Gospodične Lucile še zmerom ni domov,“ odvrne Rouvenat. „Stvar se tiče pisem, ki si jih vzel v Saint-Irune v sobi mladega moža, ne li?“

„Da. So li bila pisma? Tega ne vem. Saj ne znam čitati; in da prav znam, ne bi jih pogledal.“

„Si li jih sežgal?“

Po kratkem obotavljanju odgovori Jean Renaud: „Da.“

„Ali mi ne moreš zaupati, kaj imaš povedati gospodični Lucili?“ povpraša Rouvenat.

„Ne. Jaz imam največje zaupanje v vas, gospod Pierre, pa tega ne emem; prise-gel sem!“

Čas, ki je bil dovoljen obiskovalcu v ječi je potekel. Ključ zaškriplje v ključavnici, vrata se odpro in zapiralec se molčeč prikaže na pragu.

Oba moža se jokajoč objameta.

„Ne zapustite mi žene in otroka,“ zavpije Jean Renaud, „in ne pozabljajte kar ste mi obljubili.“

„Računaj name!“ odgovori Pierre Rouvenat ter ostavi celico.

Dalje prihodnjič.

RAZNE STVARI.

Nemški cesar je poslal šest sinov v vojno, in štiri teh je bilo že ranjenih. Noben ni umrl, kakor se je že večkrat poročalo.

Angleški kralj ima sedaj toliko korespondence, da pora bi vsaki teden pisalnega papirja v vrednosti \$100.

Franc Josip je pričetkom tedna že v tretjič umrl.

Vojna poročila bomo kmalu morali priobčevati pod naslovom: „Smešnice“. Vsako poročilo trdi, da je bil sovražnik hudo poražen, potem naj pa poročilo pride od ene ali druge strani. Pravijo, da je v vojski vse dovoljeno, tudi lagati in pretirati novice. Vsaj nekaj pojma o pravem stališču vojne bi lahko dobili, ko bi vedeli katera stran-ka najbolj pretira.

Iz Pekina so v sredo poročali, da so Nemci hudo porazili japonske oblegajoče čete pri Kiao Chau. Z podzemeljskimi minami so poslali v zrak cel bataljon Japoncev.

Francoski topničarji še vedno obstreljujejo Kattaro v Dalmaciji.

Iz Londona so v sredo poročali, da je avstrijska križarka Marija Terezija bila hudo poškodovana in morala iskati zavetja v pristanišču Sabanica.

Nemški vojaki imajo posebno piko na častnike zaveznih armad, in teh so že usmrtili neverjetno veliko število. Tudi Nemci so že zgubili tri generale in poleg sta bila dva druga hudo ranjena.

Iz Berlina se je 23. t. m. poročalo, da so Nemci dosihmal izgubili: 10.086 mrtvih, 13.621 se jih pogreša, 39.760 jih je pa bilo ranjenih. Skupno 63.446.

Japonsko brodovje sedaj čuva promet na Pacific oceanu

Iz Bordeaux (Bordo) poročajo, da je nek mlad nemški čajo, da je nek mlad nemški vojak, ranjen in na smrtni postelji, poklical protestantskega duhovnika. Prišel je k njemu nek francoski duhovnen, ki ni bil več nemščine in ni mogel kaj dopovedati umirajočemu. Nek katoliški duhoven je opazil tega ministra v zadregi in mu prišel na pomoč ter umirajočemu vojaku tolmačil protestantsko tolažbo za umirajoče.

Grška vlada je poklicala svoje rezerviste iz Amerike. Iz New Yorka se jih je ta teden odpeljalo 700.

Država Virginija je pri tokovih volilvalih sprejela prohibicijo z 35.000 večino.

General Villa, voditelj ustaske armade v dosedanji mehiški revoluciji, nikakor ni zadovoljen z Carranzatom, katerega je postavil na predsedniški stol. Villa se sedaj pripravlja na novo ustajo, kljub temu, da mu Carranza dovoljuje pomagati imenovanju novega provizoričnega predsednika. Razvidno je toraj, da mir še ne bo tako na glo zavladal v stari Mehiki.

Pozor avstrijski veterani!

Naznanjam, da bomo ustanovili novo društvo z imenom „Avstrijski veterani“. Kdor je bil vojak v stari domovini in kdor želi pristopiti v to novo društvo, naj se zgleda v nedeljo dne 27. septembra popoldne ob 2. uri na 1251 South Santa Fe Ave. Pristopnina je sedaj prosta, kolikor bode pa pozneje se bo pa dogovorilo na zborovanju. Vsi avstrijski vojaki ste uljudno vabljeni, ker to društvo bode vpeljano v resnici. Ako bodo vsi člani zadovoljni, tedaj lahko priključimo to društvo h kakim drugim. Toraj na svidenje v nedeljo dne 27. septembra.

Z pozdravom
JOHN GABER
1251 S. Santa Fe.

SULPHUR BATHS

Žveplena para, katero rabimo za naš kopelj, izčisti kri. Ni boljše, kot kopelj v taki pari. Pomaga v slučaju revmatizma, bolečinah v križu, povspešuje prebavljenje, itd. Sanitarij je v zdravniški oskrbi. Cene so nizke.

Phone Main 1029
9th & Main St., Pueblo
(En blok od okrajne hiše)

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

Z bratskim pozdravom
FRANK CANJAR
gl. zapisnikar

Imovina proste se je 923

Imovina koncem avgusta \$900

26. glavna seja Z. S. Z.

Brat gl. preds. John Pekee otvoril redno sejo ob 8. uri zvečer. Čitanje imen odbornikov. Navkaj tjaži. — Čitanje zapisnika zadnje seje in se sprejme na predlog Predoviča. — Novi člani se sprejmejo na predlog br. Videtiča. — Silec Mihael Jeršin z listom od nika dr. št. 7 KSKJ. v Pueblu da ni preko 45 let star. Prosi za pristopiti k dr. Slovan št. 3. Bolna podpora se izplača na predlog br. Prijatelja. — Prihodnja seja se vrši dne 4. oktobra, priča ob 8. uri zvečer. — Sprejeti so sledeči novi člani in članice: K dr. št. 1 Karl Hočevar; k dr. št. Frank Kadunc, Alojzija Galic, Kikel, Anton Jeločan, Frank Peme, Mihael Jeršin; k dr. 4. Anton Mihelčič; k dr. 5. Frank Ponikvar, Joe Keržan, Martin Ponikvar, Jan Križman, Frank Levstek, John Levstek, John Valentičič; k dr. Marko Lukič; k dr. 14. Petar Paletič; k dr. 16. John Mesojed, Katarina Klobučar.

Dohodki za avg:

1. Sv. Martin	\$130.00
2. Zapadni Vitezi	12.00
3. Slovan	216.00
4. Zapadni Junaki	42.00
5. Planinski Bratje	172.00
6. Zvon	50.00
7. Kr. sv. rož. Venca	46.00
8. Biser	61.00
9. Napredni Slovenci	46.00
10. Slovenski Bratje	10.00
11. Sv. Janez Nep.	41.00
12. Zgodnja Danica	22.00
13. Janaki	39.00
14. Sloga Slovencev	77.00
15. Triglav	23.00
16. Mladi Slovenci	53.00
17. Hrabri Slovenci	26.00
Obresti	32.00
Skupaj	\$1104.00

Izdatki za avg:

Bolna podpora:	
Dr. 1. Petar Samac	52.00
Mato Canjar	11.00
Oper. Petar Starešinič	75.00
3. Louis Pele	31.00
John Rebol	20.00
Ciril Mavar	11.00
Joe Novak	16.00
Andrej Erman	20.00
4. Frank Blatnik	23.00
5. Joe Lunka	23.00
Luka Vidmar	26.00
6. Mirko Klarič	30.00
Fr. Trinajstič	17.00
8. Joe Piliš	28.00
Matt Darnulove	28.00
John Trlep	16.00
Anton Divjak	16.00
Neža Pečnik	59.00
9. Jakob Turk	31.00
Oper. M. Javornik	75.00
11. John Slak	12.00
12. John Intihar	31.00
13. Frank Trlep	12.00
(Skupaj \$663.00)	
Vrhovni zdravnik	2.70
Prvi tajnik	50.00
Drugi tajnik	10.00
John Predovič (rent)	2.10
Skupaj izdati	723.00
Preostanek	\$ 371.00
Imovina prošle seje	923.00
Imovina koncem avgusta	\$900.00
Z bratskim pozdravom	
FRANK CANJAR	
gl. zapisnikar	

Premične vojne slike iz bojišča
POVZETE V BELGIJI

se bodo kazale prihodnji terek dne 29. septembra. Slike bodo slehernega zanimale. Najnovejše vojne slike bode odsej kazali vsaki terek. Vstopnina same se

Novo gledišče na Bessemer-u, Routt & Northern

CRITCHERS

OPOMBA — Prihodnjo nedeljo bomo kazali izvanredno lep program. Film ene slike je dolg 6000 čevljev. Vstop se

Rojaki! Podpirajte „Slovenski Narod“

M. GRAHEK, ESTATE

(Nasledniki Math Grahek-a) Trgovina z raznovrstnim blagom. Imamo obširno zalogo možkih oblek in potrebščin, kakor tudi obuvale, kovčgov, pohištva, železne robe, itd. itd.

Prodajamo Trinerjevo Vino na debelo!

Gostilničarji! Naročite to vino naravnost od nas!

TELEPHONE MAIN 1094

1201-3 S. Santa Fe, Pueblo, Colo.

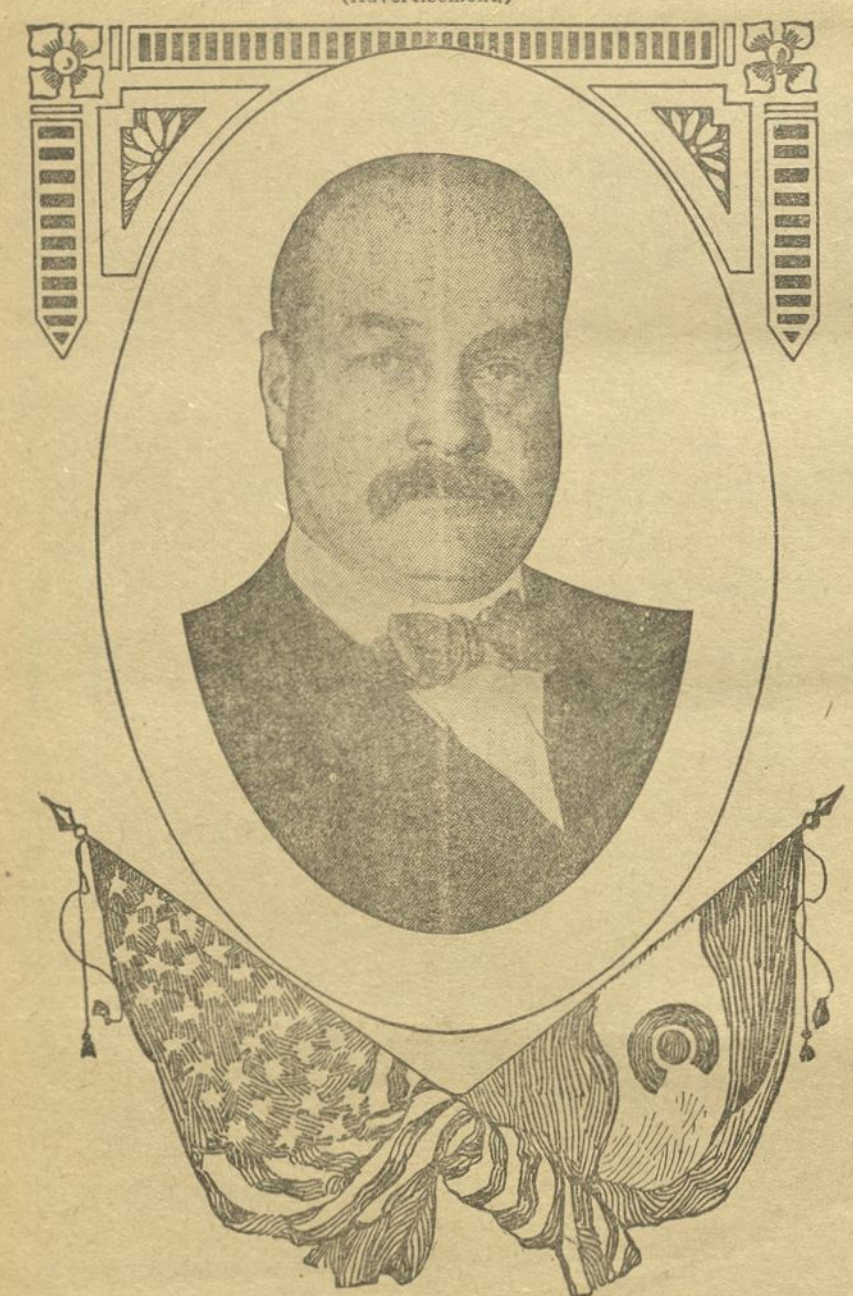
United States senator O. W. Underwood, uplivni državljani države Alabama, voditelj demokratičnih poslaničkov v kongresu trdi:

„Vprašanje glede opojnih pijač je stvar, katero naj odloči in regulira vsak posamezen lokal, in namreč po željah prebivalcev posameznega lokala. Nedemokratično in celo krivično je, ako ljudstvo v enem lokalni zapoveduje prebivalcem drugega lokala, kako se morajo gospodariti.“

„Povsem odobravam lokalno opicijo, ki daje vsaki okolici ali lokalni pravico vladati samega sebe po lastnih željah. Moje osebno opazovanje v državi Alabama in drugod, mi je dokazalo, da splošna prohibicija deluje ravno nasprotno na dam in obljubam onih, ki agetirajo za ta nespamaten sistem.“

„Država Alabama je probala s prohibicijo za dve leti, potem jo je pa leta 1911. preklicala z ogromno večino. Vsled prohibicije se je mnogo ljudstva privadilo rabiti strupov in mesta so se napolnila z prodajalci strupa in pijač. Nemorala in zločinstvo je tako uspevalo pod prohibicijo, da so jo morali preklicati.“

(Advertisement.)

Dr. Nicholas Murray Butler, veleznani učitelj in pisatelj, je dovršencem Columbia vsenčelišča povedal sledeče:

„Mogoče največja potrata in zaprava časa v človeški zgodovini je ona, ki se vporablja za opetovano uresničitev tega, kar se je že enkrat uresničilo ter se izkazalo škodljivo in nepraktično. Ako bi svet zapomnil svoje bridke skušnje in se jih potem ogibal, tedaj bi ne bilo toliko trpljenja.“

„Zlasti v prvih letih tega vseučilišča je tu vladal pravi duh svobode. V oni dobi so vsepovsod ljudje iskali sredstva, da so se odkrižali jarmov, ki so bili ovir na poti napredka in k svobodi. V oni dobi je SVOBODA pomenila: prostost uma, govora in tiska. Toda od tega pomena smo se v Ameriki že dokaj odstranili. Svoboda se nadomešča z regulacijami in zadržki. Ta nadomestitev je odločno nasprotujoča proti svobodi, proti tisti svobodi, katero so gojili ustanovniki naše ljudske vlade.“

VOLITE PROTI SPLOŠNI PROHIBICIJI!

Lokalna Opicija bode drugače odpravljena.

Colo. Business Men's Home Rule League